

Totuuden tunteminen

Elokuu 2019
Heikki Pekkarinen

Sisällysluettelo

Johdanto	2
Profetioita Jeesusta Kristusta koskien.....	3
Pääsiäinen	7
Psalmi 22.....	11
Jesaja 53.....	19
Jeesuksen elämä vangitsemisesta kuolemaan	21
Jeesuksen ylösnousemuksen vaikutus nyt	27
Lopuksi	29

Tämä artikkeli on tehty käyttäen Kirkkoraamattua vuodelta 1933/1938.

Merkintä **N1860/S2041** tarkoittaa Novum-sananumeroa 1860 / Strong-numeroa 2041.

Novum on viisi osainen Uusi Testamentti selityksin kirjasarja, julkaisijana Raamatun Tietokirja vuodelta 1980.

Kreikan tai hebrean kieliset sanat on kirjoitettu lihavoituna ja kursiiivilla, esim. **ergon**.

Jakeisiin tehdyt lisäykset ja selvennykset, jotka eivät ole alkuperäisessä tekstissä, on merkitty hakasulkeilla [] tai kaarisulkeilla ().

Käytetyimpiä lyhenteitä:

- Ut – Uusi testamentti
- Vt – Vanha testamentti
- Ap.t. – Apostolien teot
- Ilm. k. - Ilmestyskirja

Totuuden tunteminen

Johdanto

Jumalan tahto on, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Tämä kerrotaan I Timoteuksen kirjeen toisessa luvussa.

I Tim. 2:3 & 4

3. Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme,
4. joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat **tuntemaan** (*epignōsis* N1744/S1922) **totuuden** (*alētheia*).

Mikä on totuus? Pilatus kysyi tätä Jeesukselta.

Johannes 18:33 – 38

33. Niin Pilatus meni taas sisälle palatsiin ja kutsui Jeesuksen ja sanoi hänelle: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?"
34. Jeesus vastasi hänelle: "Itsestäsikö sen sanot, vai ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?"
35. Pilatus vastasi: "Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat antaneet sinut minun käsiini. Mitä olet tehnyt?"
36. Jeesus vastasi: "Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta; jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin; mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä".
37. Niin Pilatus sanoi hänelle: "Sinä siis kuitenkin olet kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten maailmaan tullut, että minä todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni."
38. Pilatus sanoi hänelle: "**Mikä on totuus?**" Ja sen sanottuaan hän taas meni ulos juutalaisten luo ja sanoi heille: "Minä en löydä hänessä yhtäkään syytä."

Sana totuus on *alētheia* N195/S225. Tämä on kreikan kielen tärkein totuutta ilmaiseva sana.

Mikä siis on totuus?

Katsotaanpa mitä Jeesus itse sanoi Johanneksen evankeliumin 14 luvussa!

Johannes 14:5 & 6

5. Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?"
6. Jeesus sanoi hänelle: "**Minä olen tie ja totuus ja elämä**; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.

Jeesus Kristus on totuus. Tullaksemme tuntemaan totuuden meidän on opittava tuntemaan Herra Jeesus Kristus. Katsotaanpa uudestaan I Timoteuksen toista lukua!

I Tim. 2:1 – 6

Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta,

2. kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa.

3. Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme,

4. joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat **tuntemaan** (*epignōsis* **N1744/S1922**) **totuuden** (*alētheia*).

5. Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus,

6. joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä, josta todistus oli annettava aikansa,

Tunteaksemme Herramme Jeesus Kristus meidän on syytä tuntea myös häntä koskevat totuudet siitä, miten hän antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä. Nämä asiat me opimme tutkimalla kirjoitettua Jumalan sanaa. Paavali kertoo tästä Roomalaiskirjeen alussa.

Ensimmäisessä seitsemässä jakeessa on seuraavanlainen jaottelu, joka on tässä toteutettu kahdenlaisilla sulkumerkeillä [] ja () sekä **lihavoinnilla** ja *kursivoinnilla*. Lihavoitu teksti on pelkistetty tervehdys. Hakasulkeissa olevassa tekstissä kerrotaan kirjeen aihe ja kaarisuluissa olevassa tekstissä sitä laajennetaan.

1. **Paavali**, [Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia,

2. *(jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa,)*

3. hänen Pojastansa – *(joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä*

4. *ja pyhyiden hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa)* – Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme,

5. *(jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa,*

6. *joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte:)]*

7. **kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!**

Jeesus Kristus on kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa. Kun Jeesus syntyi hän oli Jumalan Poika. Kun Jumala herätti hänet kuolleista, silloin hänet asetettiin Jumalan Pojaksi voimassa. Jeesus Kristus on Raamatun keskeisin henkilö. Hän on nyt meidän Herramme. Raamatussa on Jeesusta Kristusta koskien laskutavan mukaan satoja profetioita, jotka toteutuivat hänen maanpäällisen elämänsä aikana. Haluan tässä tarkastella niistä muutamia.

Profetioita Jeesusta Kristusta koskien

Raamatun ensimmäinen profetia Kristuksesta tuli jo Mooseksen I kirjan alussa. Silloin kuulijoina olivat vain Aadam ja Eeva.

I Mooses 3:13 – 15

13. Niin Herra Jumala sanoi vaimolle: "Mitäs olet tehnyt?" Vaimo vastasi: "Käärme petti minut, ja minä söin."

14. Ja Herra Jumala sanoi käärmeelle: "Koska tämän teit, kirottu ole sinä kaikkien karjaeläinten ja kaikkien metsän eläinten joukossa. Vatsallasi sinun pitää käymän ja tomua syömän koko elinaikasi.

15. Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän."

Jumala järjesti asiat niin, että israelilaisten pääsiäisen vietosta tuli Jeesuksen kuoleman ja uhritoimituksen esikuva.

I Kor. 5:7 & 8

7. Peratkaa pois vanha hapatus, että teistä tulisi uusi taikina, niinkuin te olettekin happamattomat; sillä onhan meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu.

8. Viettäköömme siis juhlaa, ei vanhassa hapatuksessa eikä ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa, vaan puhtauden ja totuuden happamattomuudessa.

On siis syytä tarkoin verrata pääsiäisen viettoa koskevia Mooseksen lain kertomuksia evankeliumien kertomusten kanssa. Israelilaiset viettivät pääsiäistä ensimmäisen kerran juuri ennen heidän lähtöään pois Egyptistä. Ensimmäisen pääsiäisen yhteydessä toteutui viimeinen vitsaus, jonka seurauksena faarao päästi israelilaiset matkaan. Tästä kerrotaan II Mooseksen kirjan 12 luvussa. Ymmärtääkseen asiayhteyden kunnolla kannattaa lukea ainakin 14 ensimmäistä lukua II Mooseksen kirjasta. Esitän koosteen pääsiäisestä tämän artikkelin luvussa *Pääsiäinen*.

Voitte halutessanne kuunnella seminaarin "*Jeesus Kristus meidän pääsiäislampaamme*". Se löytyy osoitteesta <https://perustietojumalansanasta.com/2017/04/16/jeesus-kristus-meidan-paasiaislampaamme/>.

Pääsiäislammas teurastettiin niisan-kuun 14. päivänä.

II Mooses 12:5 & 6

5. Ja karitsanne olkoon virheetön, vuoden vanha urospuoli; lampaista tai vuohista se ottakaa.

6. Ja pitäkää se tallella neljänteentoista päivään tätä kuuta; silloin Israelin koko seurakunta teurastakoon sen iltahämärässä.

Kun Jeesus antautui kidutettavaksi ja ristiinnaulittavaksi hän valvoi tarkkaan, että kaikki pääsiäisen vieton yksityiskohdat ja muut ennustukset toteutuivat.

Jumala suunnitteli, että Kristus tulisi Juudan sukukunnasta.

I Mooses 49:9 & 10

9. Juuda on nuori leijona; saaliilta olet, poikani, noussut. Hän on asettunut makaamaan, hän lepää kuin leijona, kuin naarasleijona - kuka uskaltaa häntä häiritä?

10. Ei siirry valtikka pois Juudalta eikä hallitsijansauva hänen polviensa välistä, kunnes tulee hän, jonka se on ja jota kansat tottelevat.

Ja edelleen, että hän on Daavidin jälkeläinen. Seuraavissa jakeissa kerrotaan välillä Salomonista, välillä Kristuksesta ja välillä molemmista.

II Samuel 7:12 – 17

12. Kun sinun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lepää isiesi tykönä, korotan minä sinun seuraajaksesi jälkeläisesi, joka lähtee sinun ruumiistasi; ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa (*koskee Salomonian ja Kristusta*).

13. Hän on rakentava huoneen minun nimelleni (*koskee Salomonian ja Kristusta*), ja minä vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi (*koskee Kristusta*).

14. Minä olen oleva hänen isänsä ja hän minun poikani (*koskee molempia*), niin että, jos hän tekee väärin, minä rankaisen häntä ihmisvitsalla ja niinkuin ihmislapsia lyödään (*koskee Salomonian*);

15. mutta minun armoni ei poistu hänestä (*koskee Kristusta*), niinkuin minä poistin sen Saulista, jonka minä poistin sinun tieltäsi.

16. Ja sinun sukusi ja kuninkuutesi pysyvät sinun edessäsi iäti, ja sinun valtaistuimesi on oleva iäti vahva (*koskee Kristusta*)."

17. Aivan näillä sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille.

Daavid itse ennusti Psalmissa 110.

Psalmi 110:

Daavidin virsi. Herra sanoi minun herralleni: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi."

Se miten tämä toteutuu, on selitetty I Korinttolaiskirjeessä.

I Kor. 15:19 – 28

19. Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat.

20. Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista.

21. Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta.

22. Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,

23. mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan;

24. sitten tulee loppu, kun hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

25. Sillä hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle".

26. Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

27. Sillä: "kaikki hän on alistanut hänen jalkojensa alle". Mutta kun hän sanoo: "kaikki on alistettu", niin ei tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaiken hänen allensa.

28. Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin alistetaan sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, että Jumala olisi kaikki kaikissa.

Daavid ennusti edelleen.

Psalmi 110:4

4. Herra on vannonut eikä sitä kadu: "Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan".

Melkisedek oli Jumalan, Korkeimman, pappi, jolle Aabraham antoi kymmenykset kaikesta pelastettuaan Lootin perheineen ja voitettuaan Kedorlaomerin ja ne kuninkaat, jotka olivat hänen kanssansa.

I Mooses 14:18 – 20

18. Ja Melkisedek, Saalemin kuningas, toi leipää ja viiniä; hän oli Jumalan, Korkeimman, pappi.

19. Ja hän siunasi hänet sanoen: "Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan luoja.

20. Ja kiitetty olkoon Jumala, Korkein, joka antoi vihollisesi sinun käsiisi." Ja Abram antoi hänelle kymmenykset kaikesta.

Ymmärtääkseen asiayhteyden on syytä lukea 14. luku kokonaan. Melkisedek oli Jumalan, Korkeimman, pappi, mutta hän ei kuulunut Leevin sukukuntaan.

Paavali selittää tämän perusteellisesti Hebrealaiskirjeessä.

Hebr. 7:1 – 17

Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, Jumalan, Korkeimman, pappi, joka meni Aabrahamia vastaan, hänen palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet;

2. jolle Aabraham myös antoi kymmenykset kaikesta ja joka ensiksi, niinkuin hänen nimensäkin merkitsee, on "vanhurskauden kuningas" ja sen lisäksi vielä "Saalemin kuningas", se on "rauhan kuningas";

3. jolla ei ole isää, ei äitiä, ei sukua, ei päivien alkua eikä elämän loppua, mutta joka on Jumalan Poikaan verrattava - hän pysyy pappina ainaisesti.

4. Katsokaa, kuinka suuri hän on, jolle itse kantaisä Aabraham antoi kymmenykset parhaimmasta saaliistaan.

5. Onhan niillä Leevin pojista, jotka saavat pappeuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenyksiä kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovatkin Aabrahamin kupeista lähteneet;

6. mutta hän, jonka sukua ei johdeta heistä, otti kymmenykset Aabrahamilta ja siunasi sen, jolla oli lupaukset.

7. Mutta kieltämätöntä on, että halvempi saa siunauksen paremmaltaan.

8. Ja täällä kuolevaiset ihmiset ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.

9. Ja Aabrahamin kautta, niin sanoakseni, on Leevikin, joka kymmenyksiä ottaa, maksanut kymmenyksiä;

10. sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek meni tätä vastaan.

11. Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, sillä tähän on kansa laissa sidottu, miksi sitten oli tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan?

12. Sillä pappeuden muuttuessa tapahtuu välttämättä myös lain muutos.

13. Sillä se, josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta ei kukaan ole alttaritointia hoitanut.
14. Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka sukukunnan pappeudesta Mooses ei ole mitään puhunut.
15. Ja tämä käy vielä paljoka selvemmäksi, kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen,
16. joka ei ole siksi tullut lihallisen käskyn lain mukaan, vaan katoamattoman elämän voimasta.
17. Sillä hänestä todistetaan: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan".

Pääsiäinen

Katsotaanpa Mooseksen II kirjan 12. lukua tarkemmin!

II Mooses 12:1 – 3

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille Egyptin maassa sanoen:

2. "Tämä kuukausi olkoon teillä kuukausista ensimmäinen; siitä alottakaa vuoden kuukaudet.

Alun perin ensimmäinen kuukausi oli nimeltään aabib-kuu (*II Mooses 13:4*), mutta Esterin kirjassa (*3:7*) se sai uuden nimen, niisan-kuu ja tällä nimellä se tunnettiin Jeesuksen aikana.

Pääsiäisen tapahtumien ajankohtien määrittäminen perustuu Mooseksen kirjoissa oleviin pääsiäisen vieton ohjeisiin ja Matteuksen evankeliumin 12:40. Selvitän ajanmäärityksen tässä nyt suppeasti. Tämä toimii kertauksena niille, joille asia on tuttu ja kannustimena niille, jotka haluavat tietää asiasta enemmän. Jeesus sanoi:

Matteus 12:40

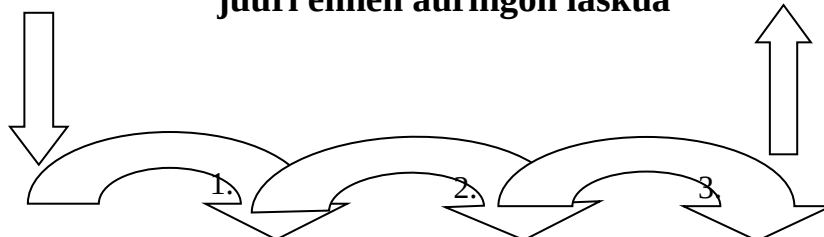
40. Sillä niinkuin Joonas oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on myös Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.

Maan povessa oleminen tarkoittaa haudattuna olemista. Mooseksen lain mukaan ihmisen piti olla kolme vuorokautta kuolleen ollakseen virallisesti kuollut. Jeesuksen piti olla virallisesti kuollut, jotta Jumala saattoi herättää hänet kuolleista.

Pääsiäisen viettoon kuului kaksi suurta pyhäpäivää eli sapattia, jotka olivat niisan-kuun 15. ja 21. päivänä. Juutalaisten ajanlaskun mukaan päivä vaihtui illalla auringon laskiessa. Jeesus surmattiin niisan-kuun 14. päivänä, koska pääsiäislammas teurastettiin sinä päivänä. Hänet myös haudattiin saman päivän iltana juuri ennen auringonlaskua ennen suurta sapattia, joka oli niisan-kuun 15. päivä. Se oli suuri sapatti, happamattoman leivän juhlan ensimmäinen pyhäpäivä. Kolme vuorokautta myöhemmin juuri ennen auringonlaskua Jumala herätti hänet kuolleista lauantaina, joka oli tavallinen viikoittainen sapatin päivä. Seuraava päivä oli viikon ensimmäinen, kreikaksi "*sapatin jälkeinen*" päivä eli sunnuntai. Silloin Jeesus alkoi ilmestyä opetuslapsilleen useita kertoja.

Seuraava on kaavio näiden kolmen vuorokauden tapahtumista Jeesuksen ollessa haudattuna.

**Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus
kolme vuorokautta hautaamisen jälkeen
juuri ennen auringon laskua**

14. niisan-kuuta	15. niisan-kuuta	16. niisan-kuuta	17. niisan-kuuta	18. niisan-kuuta
Jeesus kuoli noin kolmen aikaan iltapäivällä. Samaan aikaan teurastettiin pääsiäislammas. Jeesus haudattiin ennen auringon laskua.	Suuri sapatti, joka oli happamattoman leivän juhlan ensimmäinen päivä. Pääsiäisateria syötiin auringon laskun jälkeen ja ennen puolta yötä. Ylipapit ja fariseukset pyysivät Pilatusta järjestämään vartion Jeesuksen haudalle.	Arkipäivä, joka jäi suuren sapatin ja viikoittaisen sapatin väliin. Tänä päivänä kaupankäynti oli sallittu, joten naiset ostivat aineksia ja valmistivat hyvänhajuksia yrttejä ja voiteita voidellakseen Jeesuksen ruumiin.	Viikoittainen sapatti, jonka naiset viettivät hiljaisuudessa lain käskyn mukaan. Illalla Maria Magdaleena ja se toinen Maria tulivat katsomaan hautaa ja tapahtui suuri maanjäristys. Jumala herätti Jeesuksen ylös kuolleista ennen auringonlaskua.	Maria Magdaleena meni yksinään haudalle, kun vielä oli pimeä ja Jeesus näyttäytyi hänelle. Sitten naiset menivät varhain aamulla uudelleen haudalle. Jeesus näyttäytyi opetuslapsille elävänä.
k e s k i v i i k -	- k o t o r s -	- t a i p e r j a n -	- t a i l a u a n -	- t a i s u n n u n t a i

Mooses 12:3

3. Puhukaa koko Israelin kansalle ja sanokaa: Tämän kuun kymmenentenä päivänä ottakoon kukin perheenisäntä itsellensä karitsan, yhden karitsan joka perhekuntaa kohti.

Matteuksen evankeliumissa kerrotaan, miten Israel tietämättään valitsi itselleen kaikkien aikojen täydellisimmän pääsiäislampaan.

Matteus 21:1 – 11

Ja kun he lähestyivät Jerusalemiä ja saapuivat Beetfageen, Öljymäelle, silloin Jeesus lähetti kaksi opetuslasta

2. ja sanoi heille: "Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta löydätte aasintamman sidottuna ja varsan sen kanssa; päästäkää ne ja tuokaa minulle.

3. Ja jos joku teille jotakin sanoo, niin vastatkaa: 'Herra tarvitsee niitä'; ja kohta hän lähettää ne."

4. Mutta tämä tapahtui (*sillä tuloksella*), että kävisi (*kävi*) toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo:

5. "Sanokaa tytär Siionille: 'Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena ja ratsastaen aasilla, ikeenalaisen aasin varsalla.'" (*Sakarja 9:9*)

6. Niin opetuslapset menivät ja tekivät, niinkuin Jeesus oli heitä käskenyt,

7. ja toivat aasintamman varsoineen ja panivat niiden selkään vaatteensa, ja hän istuutui niiden päälle.
8. Ja suurin osa kansasta levitti vaatteensa tielle, ja toiset karsivat oksia puista ja hajottivat tielle.

Suurin osa kansasta levitti vaatteensa tielle. Näin tehtiin, kun kansalle voideltiin uusi kuningas (II Kun.k.9:13). Suurin osa kansasta oli sitä mieltä, että Jeesus oli heidän kuninkaansa.

9. Ja kansanjoukot, jotka kulkivat hänen edellään ja jotka seurasivat, huusivat sanoen: "**Hoosianna** Daavidin pojalle! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa!"

Hoosianna on alun perin hepreankielinen huudahdus, joka merkitsee *oi auta* tai *pelasta*, mutta jota alettiin käyttää riemu- ja ylistyshuutona, joka osoitettiin myös Jumalalle ja kuninkaille sekä odotetulle Messiaalle.

10. Ja kun hän tuli Jerusalemiin, joutui koko kaupunki liikkeelle ja sanoi: "Kuka tämä on?"

Kun hän tuli Jerusalemiin, joutui koko kaupunki liikkeelle. Ensin suurin osa kansasta levitti vaatteensa tielle, sitten kansanjoukot huusivat "*Hoosianna Daavidin pojalle*" ja lopulta koko kaupunki lähti liikkeelle.

11. Niin kansa sanoi: "Tämä on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista".

Tässä kansa hyväksyi Jeesuksen Jumalan profeettana ja Messiaana. Muutaman päivän päästä he vaativat Pilatusta ristiinnaulitsemaan hänet ylipappien kiihotettua kansan häntä vastaan. Perkeleen henkien on täytynyt tehdä rankasti ylitöitä tällaisen mielenmuutoksen aikaansaamiseksi kansassa niin nopeasti.

II Mooses 12:4 – 10

4. Mutta jos perhe on liian pieni koko karitsaa syömään, niin ottakoon lähimmän naapurinsa kanssa yhteisen karitsan, henkilöluvun mukaan. Karitsaa kohti laskekaa niin monta, että voivat sen syödä.
5. Ja karitsanne olkoon virheetön, **vuoden vanha** urospuoli; lampaista tai vuohista se ottakaa.

vuoden vanha – Jeesuksen toiminta Johannes Kastajan kastettua hänet, kasteesta kuolemaan, kesti noin yhden vuoden.

6. Ja pitäkää se tallella neljänteentoista päivään tätä kuuta; silloin Israelin koko seurakunta teurastakoon sen **iltahämärässä**.

iltahämärässä – Tämä on sanatarkasti *iltojen välissä* ja tulkitaan tarkoittavan yhdeksättä hetkeä. Ilta alkaa siitä, kun aurinko alkaa laskea ja päättyy auringon laskuun. Pääsiäisen aikoihin aurinko laskee Israelissa noin klo 18, joten *iltojen välissä* oli noin kolmen aikaan iltapäivällä.

7. Ja he ottakoot sen verta ja sivelkoot sillä molemmat pihtipielet ja ovenpäällisen niissä taloissa, joissa he sitä syövät.

8. Ja he syökööt lihan samana yönä; tulessa paistettuna, happamattoman leivän ja katkerain yrttien kanssa he sen syökööt.
9. Älkää syökö siitä mitään raakana tai vedessä keitettynä, vaan tulessa paistettuna päineen, jalkoineen ja sisälmyksineen.
10. Älkääkä jättäkö siitä mitään huomenaamuksi; mutta jos jotakin siitä jäisi huomenaamuksi, niin polttakaa se tulessa.

Samana luvun jakeessa 46 on tarkentava lisäys, jonka mukaan pääsiäislampaan luita ei pitänyt rikkoa.

II Mooses 12:46

46. Samassa talossa se syötäköön; älköön mitään siitä lihasta vietäkö talosta ulos, **älkääkä siitä luuta rikkoko.**

Johannes 19:31 – 37

31. Koska silloin oli valmistuspäivä (*pääsiäistä edeltävän valmistusjakson viimeinen päivä*), niin - etteivät ruumiit jäisi ristille sapatiksi, sillä se sapatinpäivä oli suuri - juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulittujen sääriluut rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas.

Ristiinnaulittaessa kuolema tapahtui tukehtumalla, kun tuomittu ei jaksanut kannatella painoaan jaloillaan kyetäkseen hengittämään. Jos ristiinnaulitut eivät olleet vielä kuolleet, heidän sääriluunsa rikottiin, että he tukehtuisivat ja kuolisivat.

32. Niin sotamiehet tulivat ja rikkoivat sääriluut ensin toiselta ja sitten toiselta hänen kanssaan ristiinnaulitulta.

Nämä olivat yksi ryöväri ja yksi pahantekijä. Jeesus oli järjestyksessä kolmantena.

33. Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät hänet jo kuolleeeksi, **eivät he rikkoneet hänen luutaan,**

34. vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä.

35. Ja joka sen näki, on sen todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa, että tekin uskoisitte.

36. Sillä tämä tapahtui (*sillä tuloksella*), että kirjoitus kävisi (*kävi*) toteen: "**Älköön häneltä luuta rikottako**". (*II Mooses 12:46, IV Mooses 9:12 ja Psalmi 34:21*)

37. Ja vielä sanoo toinen kirjoitus: "He luovat katseensa häneen, jonka he ovat lävistäneet". (*Sakarja 12:10*)

II Mooses 12:11

11. Ja syökää se näin: kupeet vyötettyinä, kengät jalassanne ja sauva kädessänne; ja syökää se kiiruusti. Tämä on pääsiäinen Herran kunniaksi.

Jos Jeesuksen viimeinen ateria ennen hänen vangitsemistaan olisi ollut pääsiäisateria, hän olisi varmasti syönyt sen Mooseksen lain ohjeiden mukaisesti. Hän olisi syönyt sen seisaaltaan, sauva kädessään ja kiireellä. Kun tarkastelemme hänen viimeisen ateriansa yksityiskohtia, voimme todeta, että he eivät kiirehtineet. Jeesus kertoi heille useita asioita, keskusteli heidän kanssaan ja asetti ehtoollisen omaksi muistoateriakseen. Hän myös pesi opetuslastensa jalat.

Sitä hän ei olisi tehnyt, jos heidän olisi pitänyt syödä kiireellä. He istuivat lattialla matalan pöydän ääressä, sillä pestäkseen opetuslasten jalat Jeesus nousi ylös.

Johannes 13:2 – 4

2. Ja ehtoollisella oltaessa, kun perkele jo oli pannut Juudas Iskariotin, Simonin pojan, sydämeen, että hän kavaltaisi Jeesuksen,
3. niin Jeesus, tietäen, että Isä oli antanut kaikki hänen käsiinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalan tyköä ja oli menevä Jumalan tykö,
4. **nousi ehtoolliselta** ja riisui vaippansa, otti liinavaatteen ja vyötti sillä itsensä.
5. Sitten hän kaatoi vettä pesumaljaan ja rupesi pesemään opetuslastensa jalkoja ja pyyhkimään niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytynyt.

Sinä vuonna, kun Jeesus ristiinnaulittiin, pääsiäisateria syötiin hänen kuolemansa jälkeen illalla auringon laskiessa ja päivän vaihtuessa niisan-kuun 14. päivästä niisan-kuun 15. päivään.

II Mooses 12:12 – 16

12. Sillä minä kuljen sinä yönä kautta Egyptin maan ja surmaan kaikki esikoiset Egyptin maassa, sekä ihmiset että eläimet, ja panen toimeen rangaistustuomion, jonka minä olen langettanut kaikista Egyptin jumalista. Minä olen Herra.
13. Ja veri on oleva merkki, teille suojelukseksi, taloissa, joissa olette; sillä kun minä näen veren, niin minä menen teidän ohitsenne, eikä rangaistus ole tuhoava teitä, kun minä rankaisen Egyptin maata.

Tämän suojeluksen pääsiäisenä on Jumala laajentanut Kristuksessa Jeesuksessa anteeksiannoksi kaikista synneistä, pelastukseksi iankaikkiseen elämään, vapautukseksi kaikista kirouksista, riivaajista, kaikista sairauksista ja vaivoista.

14. Ja tämä päivä olkoon teille muistopäivä, ja viettäkää sitä Herran juhlanä; sukupolvesta sukupolveen viettäkää sitä ikuisena säädöksenä.
15. Seitsemän päivää syökää happamatonta leipää; jo ensimmäisenä päivänä korjatkaa pois hapan taikina taloistanne. Sillä jokainen, joka hapanta syö, ensimmäisestä päivästä seitsemänteen päivään asti, hävitettäköön Israelista.
16. Ensimmäisenä (*niisan-kuun 15.*) päivänä pitäkää pyhä kokous ja samoin myös seitsemäntenä (*niisan-kuun 21.*) päivänä pyhä kokous. Mitään työtä älköön tehtäkö niinä päivinä; ainoastaan se, mitä kukin tarvitsee ruuaksi, ainoastaan se valmistettakoon.

Psalmi 22

Profeetallisista Psalmeista tärkein on Psalmi 22. Sen jokainen jae kertoo Jeesuksen kärsimisestä ja kuolemasta sekä hänen ylösnousemuksestaan ja sitä seuraavasta kunniaasta.

Ps. 22:1 ja 2

Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Aamuruskon peura"; Daavidin virsi.

2. Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? Miksi olet kaukana, et auta minua, et kuule valitukseni sanoja?

Jeesus lainasi näitä sanoja roikkuessaan ristillä.

Matteus 27:46

Ja yhdeksännen hetken vaiheilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?

Markus 15:34

Ja yhdeksännellä hetkellä Jeesus huusi suurella äänellä: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on käännettynä: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?

Miksi Jeesus sanoin näin?

Jeesus sanoi näin, koska hän aina teki Isänsä tahdon. Roikkuessaan ristillä hän teki Isänsä tahdon. Puhuessaan ristillä hän myös teki Isänsä tahdon.

Johannes 8:29

Ja hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista."

Halutessaan Jeesus olisi voinut pyytää Isänsä apuun ja tämä olisi lähettänyt sinne enemmän kuin 12 legioonaa enkeleitä vapauttamaan hänet.

Matteus 26:52-54

Silloin Jeesus sanoi hänelle (*Pietarille*): "Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan hukkuvat.

53. Vai luuletko, etten voisi rukoilla Isääni, niin että hän lähettäisi heti minulle enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä?

54. Mutta kuinka silloin kävisivät toteen kirjoitukset, jotka sanovat, että näin pitää tapahtuman?"

Jeesus ei kuitenkaan halunnut väistää tulevaa hirveätä kidutusta ja kuolemaa, koska hän tiesi, että Isä tahtoi hänen antautuvan kidutettavaksi ja surmattavaksi. Hän myös tiesi, että Isä olisi hänen kanssaan loppuun asti.

Johannes 16:32 (Sakarja 13:7)

Katso, tulee hetki ja on jo tullut, jona teidät hajotetaan kukin tahollensa ja te jätätte minut yksin; en minä kuitenkaan yksin ole, sillä Isä on minun kanssani.

Toinen syy, miksi Jeesus lausui nämä sanat "*Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit*", on että näin ihmiset ajattelivat Jumalan tekevän. Ihmiset ylenkatsoivat hänet, eivätkä pitäneet häntä minkään arvoisena ja **he** ajattelivat, että Jumala on hänet hyljännyt. Näin hän myös osoitti kirjoituksia tunteville uskoville olevansa se Messias, jonka piti tulla.

Jesaja 53:3-5

Hän oli **ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä**, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota **emme minäkään pitäneet**.

4. Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän säilytti päällensä. **Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana**,

5. mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.

Ps. 22:3 – 7

3. Jumalani, minä huudan päivällä, mutta sinä et vastaa, ja yöllä, enkä voi vaieta.
4. Ja kuitenkin sinä olet Pyhä, jonka istuin on Israelin kiitosvirtten keskellä.
5. Meidän isämme luottivat sinuun, he luottivat, ja sinä pelastit heidät.
6. He huusivat sinua ja pelastuivat; he luottivat sinuun eivätkä tulleet häpeään.
7. Mutta minä olen **mato** enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan hylky.

Sana **mato** on hebrean kielinen sana **toh-leh-gah** ja **toh-lah-gath (S8438)**. Tätä sanaa käytettiin myös merkityksessä *helakanpunainen*, sillä siellä oli mato, jonka väri oli voimakas helakanpunainen. He käyttivät tätä matoa väriaineena, kun kankaita tai lankoja haluttiin värjätä helakanpunaiseksi.

Tätä sanaa on käytetty seuraavassa paikassa.

II Moos. 25:3 ja 4

- Ja nämä ovat ne annit, joita teidän on otettava vastaan heiltä: kultaa, hopeata ja vaskea,
4. punasinisiä, purppuranpunaisia ja **helakanpunaisia** lankoja ja valkoisia pellavalankoja sekä vuohenkarvoja,

Hän oli helakanpunainen kuin mato, koska hänet oli piesty niin pahasti. Keuhkoista tuleva happirikas veri on helakanpunaista. Jeesusta oli kahteen kertaan ruoskittu pahasti. Hän oli yltä päältä veressä.

Me ymmärrämme tämän paremmin, kun perehdymme niisan-kuun 13. päivän tapahtumiin luvussa ”*Jeesuksen elämä vangitsemisesta kuolemaan*”. Profeetta Jesaja kuvasi samaa asiaa luvussa 52.

Jes. 52:14

Niinkuin monet kauhistuivat häntä -- sillä niin runneltu, ei enää ihmisenkaltainen, oli hänen muotonsa, hänen hahmonsakaan ei ollut ihmislasten hahmo --

Ps. 22:8 ja 9

8. Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua, levittelevät (*aukovat*) suutansa, nyökyttävät ilkkuen päätään:
9. "Jätä asiasi Herran haltuun. Hän vapahtakoon hänet, hän pelastakoon hänet, koska on häneen mielistynyt."

Se, miten tämä toteutui, kerrotaan evankeliumeissa.

Matt. 27:39 – 44

- Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä, nyökyttivät päätänsä
40. ja sanoivat: "Sinä, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat, auta itseäsi, jos olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä".
 41. Samoin ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat häntä ja sanoivat:

42. "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen.

43. Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mielistynyt; sillä hän on sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika'."

44. Ja samalla tavalla herjasivat häntä ryöväritkin, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssansa.

Markus 15:29 – 32

Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä ja nyökyttivät päätään ja sanoivat: "Voi sinua, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat!

30. Auta itseäsi ja astu alas ristiltä."

31. Samoin ylipapitkin ynnä kirjanoppineet keskenään pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa.

32. Astukoon hän, Kristus, Israelin kuningas, nyt alas ristiltä, että me näkisimme ja uskoisimme." Myöskin ne, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssaan, herjasivat häntä.

Luukas 23:35 – 37

Ja kansa seiso i ja katseli. Ja hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut; auttakoon itseänsä, jos hän on Jumalan Kristus, se valittu".

36. Myös sotamiehet pilkkasivat häntä, menivät hänen luoksensa ja tarjosivat hänelle hapanviiniä

37. ja sanoivat: "Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi".

Jeesus kesti kaiken pilkan ja herjauksen valittamatta, sanomatta sanaakaan, koska hän niin rakasti.

Ps. 22:10 – 12

10. Sinähän vedit minut äitini kohdusta, sinä annoit minun olla turvassa äitini rinnoilla;

11. sinun huomaasi minä olen jätetty syntymästäni saakka, sinä olet minun Jumalani hamasta äitini kohdusta.

12. Älä ole minusta kaukana, sillä ahdistus on läsnä, eikä auttajaa ole.

Jeesus jätettiin yksin. Kaikki hänen ystävänsä ja opetuslapsensa pakenivat. Hänen lähimpien ystäviensä joukossa ei ollut ketään, joka olisi auttanut häntä. Pietarikin kielsi hänet useaan kertaan, kun ylipappien palvelijat ja palvelijattaret totesivat hänen olleen Jeesuksen kanssa. Kuitenkaan Jeesus ei ollut yksin, sillä Isä oli hänen kanssansa. Jumala oli ollut hänen Jumalansa hamasta äitinsä kohdusta. Jeesus sanoi:

Joh. 16:32

Katso, tulee hetki ja on jo tullut, jona teidät hajotetaan kukin tahollensa ja te jätätte minut yksin; en minä kuitenkaan yksin ole, sillä Isä on minun kanssani.

Tämä oli ennustettu Sakarjan kirjassa.

Sakarja 13:7

Heräjä, miekka, minun paimentani vastaan ja minun lähintä miestäni vastaan, sanoo Herra Sebaot. Lyö paimenta, ja joutukoot lampaat hajallensa; mutta minä käännän jälleen käteni pienimpiä kohden.

Jeesus tiesi tämän. Katsotaan mitä hän sanoi Matteuksen 26. luvussa.

Matt. 26:31

Silloin Jeesus sanoi heille: "Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun; sillä kirjoitettu on: 'Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat hajotetaan'.

Ps. 22:13 – 17

13. Minua saartavat **väkevät sonnit, Baasanin härät** piirittävät minut,
14. avaavat kitansa minua vastaan, niinkuin **raatelevat, kiljuvat leijonat**.

Nämä edustavat roomalaisia sotamiehiä.

15. Niinkuin vesi minä olen maahan vuodatettu; kaikki minun luuni ovat irti toisistansa; minun sydämeni on niinkuin vaha, se on sulanut minun rinnassani.
16. Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja sinä lasket minut alas kuoleman tomuun.

Nämä jakeet edustavat yleisesti niisan-kuun 13. ja 14. päivää ja kaikkea, mitä tapahtui, kun Jeesus ruoskittiin ja ristiinnaulittiin.

17. Sillä **koirat** minua piirittävät, pahain parvi saartaa minut, minun käteni ja jalkani, niinkuin **jalopeurat**.

Koirat edustavat pakanoita.

Jalopeurat ovat leijonia. Leijona kykenee lävistämään luita terävillä hampaillaan.

Tämän jakeen viimeinen lause on syytä ymmärtää niin kuin se on käännetty Raamattu Kansalle – käännöksessä:

...He ovat lävistäneet käteni ja jalkani.

Daavid ennusti tässä Jeesuksen tulevasta ristiinnaulitsemisesta 900 vuotta aikaisemmin ennen kuin roomalaiset edes alkoivat käyttää tätä teloitusmenetelmää. Mooses ennusti vielä aikaisemmin samasta asiasta.

I Mooses 3:15

Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän."

Ristiinnaulittaessa naula lyötiin kantaluun läpi. Evankeliumeissa kerrotaan, että se tapahtui.

Matt. 27:31

Ja kun he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä vaipan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät hänet pois ristiinnaulittavaksi.

Markus 15:20

Ja kun he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä purppuravaipan ja pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa. Ja he veivät hänet pois, ristiinnaulitakseen hänet.

Luukas 23:33

Ja kun saavuttiin paikalle, jota sanotaan Pääkallonpaikaksi, niin siellä he ristiinnaulitsivat hänet sekä pahantekijät, toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle.

Joh. 19:18

Siellä he hänet ristiinnaulitsivat ja hänen kanssaan kaksi muuta, yhden kummallekin puolelle, ja Jeesuksen keskelle.

Ps. 22:18

18. Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ilkkuen;

Uudessa Kirkkoraamatussa (1992) tämän jakeen ensimmäinen lause on käännetty näin:

ruumiini luut näkyvät kaikki, ...

Me ymmärrämme tämän taas paremmin, kun perehdymme niisan-kuun 13. päivän tapahtumiin luvussa ”*Jeesuksen elämä vangitsemisesta kuolemaan*”. Jeesusta ruoskittaessa hänen ihonsa ja lihaksensa repesivät niin, että luut tulivat näkyviin.

Ps. 22:19

19. he jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaa.

Tämäkin kerrotaan evankeliumeissa.

Matt. 27:35

Ja kun he olivat hänet ristiinnaulinneet, jakoivat he keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa.

Markus 15:24

Ja he ristiinnaulitsivat hänet ja jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa, mitä kukin oli saava.

Luukas 23:34

Mutta Jeesus sanoi: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät”. Ja he jakoivat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa.

Joh. 19:23 ja 24

Kun sotamiehet olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, ottivat he hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotamiehelle osansa, sekä ihokkaan. Mutta ihokas oli saumaton, kauttaaltaan ylhäältä asti kudottu.

24. Sentähden he sanoivat toisillensa: ”Älkäämme leikatko sitä rikki, vaan heittäkäämme siitä arpaa, kenen se on oleva”; että tämä kirjoitus kävisi toteen: ”He jakoivat keskenänsä minun vaatteeni ja heittivät minun puvustani arpaa”. Ja sotamiehet tekivät niin.

Ps. 22:20 – 22

20. Mutta sinä, Herra, älä ole kaukana, sinä, minun väkevyyteni, riennä avukseni.

21. Vapahda minun sieluni miekasta, minun ainokaiseni koirain kynsistä.

22. Pelasta minut jalopeuran kidasta, villihärkäin sarvista - vastaa minulle.

Tässä alkaa näkyä vielä selkeämmin, ettei Jumala ollut hyljännyt Jeesusta. Jeesus tunsu tämän Psalmin perusteellisesti ja tiesi, että Jumala oli herättävä hänet kuolleista.

Ps. 22:23

23. Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä.

Tästä kerrotaan Hebrealaiskirjeessä.

Hebr.2:10 – 12

Sillä hänen (*tämä on Jumala*), jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies (*Jeesus Kristus*) täydelliseksi.

11. Sillä sekä hän (*Jeesus*), joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä (*Jumalasta*). Sentähden hän (*Jeesus*) ei häpeä kutsua heitä veljiksi,

12. kun hän sanoo: "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä";

Ps. 22:24 – 32

24. Te, jotka pelkätte Herraa, ylistäkää häntä. Kunnioittakaa häntä, kaikki Jaakobin siemen, kaikki Israelin siemen, peljätäkää häntä.

25. Sillä hän ei halveksi kurjan kärsimystä, ei katso sitä ylen, eikä kätke häneltä kasvojansa, vaan kuulee hänen avuksihuutonsa.

26. Sinusta on minun ylistyslauluni suuressa seurakunnassa; minä täytän lupaukseni häntä pelkääväisten edessä.

27. Nöyrät saavat syödä ja tulevat ravituiksi; ne, jotka etsivät Herraa, ylistävät häntä. Teidän sydämenne on elävä iankaikkisesti.

Nyt me etsimme Herraa ja ylistämme Jumalaa ja meidän sydämemme on elävä iankaikkisesti. Jeesus tiesi kaiken tämän ja ymmärsi Jumalan toteuttavan nämä asiat.

28. Kaikki maan ääret muistavat tämän ja palajavat Herran tykö; kaikki pakanain sukukunnat kumartavat häntä;

29. sillä Herran on kuninkuus, ja hän on hallitseva pakanoita.

30. Kaikki maan mahtavat syövät ja kumartavat; hänen edessään polvistuvat kaikki, jotka mullan alle astuvat eivätkä voi elossa pysyä.

Jokaisen polven on notkistuttava Jeesuksen Kristuksen nimeen.

31. Jälkeentulevaiset palvelevat häntä, tuleville polville kerrotaan Herrasta.

32. He tulevat ja julistavat vastedes syntyvälle kansalle hänen vanhurskauttaan, että hän on tämän tehnyt.

Tässä Herra on Jehova. Jumala suunnitteli, että Jeesus Kristus on myös Herra ja Kuningas. Niinpä nämä ennustukset toteutuvat Kristuksessa.

Ef. 1:19 – 23

ja mikä hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme - sen hänen väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan,

20. jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivaissa,

21. korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa.

22. Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle,

23. joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.

Filippil. 2:5 – 11

Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli,

6. joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen,

7. vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen;

8. hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.

9. Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman,

10. niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen *Kristuksen* nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat,

11. ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.

Lopulta Kristus antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun:

I Kor. 15:22 – 28

Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,

23. mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan;

24. sitten tulee loppu, kun hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

25. Sillä hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle" (*Psalmi 110:1*).

26. Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

27. Sillä: "kaikki hän on alistanut hänen jalkojensa alle". Mutta kun hän sanoo: "kaikki on alistettu", niin ei tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaiken hänen allensa.

28. Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin alistetaan sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, että Jumala olisi kaikki kaikissa.

Ps. 22:32

He tulevat ja julistavat vastedes syntyvälle kansalle hänen vanhurskauttaan, että hän **on tämän tehnyt.**

Sanat **on tämän tehnyt** ovat aramean kielellä ne sanat, jotka on käännetty sanoilla *se on täytetty* Johanneksen evankeliumissa:

Joh. 19:30

Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin, sanoi hän: "**Se on täytetty**", ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.

Näin siis Psalmi 22 yhdessä Vanhan testamentin, evankeliumien ja muiden Uuden testamentin kertomusten kanssa kiistatta todistaa, että Jeesus on Kristus, luvattu Messias, Herra, Kuningas, Vapahtaja ja Jumalan Poika.

Jesaja 53

Jesajan kirjan 53. luku on myös hyvin tärkeä luku. Siinä kerrotaan, että me parannumme Jeesuksen haavojen kautta ja pelastumme Jeesuksen kuoleman kautta. Jesajan kirjan 53. luku alkaa itse asiassa luvun 52 jakeesta 13.

Jesaja 52:13 – 14

13. Katso, minun palvelijani menestyy, hän on nouseva, kohoava ja sangen korkea oleva.

Jesaja ennusti Jeesuksen kunniasta, jonka hän sai kuolemansa ja ylösnousemuksensa jälkeen.

14. Niinkuin monet kauhistuivat häntä – sillä niin runneltu, ei enää ihmisenkaltainen, oli hänen muotonsa, hänen hahmonsä ei ollut ihmislasten hahmo –

Tässä kuvataan sitä, miltä Jeesus näytti, kun hänet vietiin ristiinnaulittavaksi.

15. niin hän on saattava ihmetyksiin monet kansat, hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa. Sillä mitä heille ei ikinä ole kerrottu, sen he saavat nähdä, mitä he eivät ole kuulleet, sen he saavat havaita.

Jesaja 53:1 – 5

Kuka uskoo meidän saarnamme, kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?

2. Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet.

Jälleen tässä kuvataan, miltä Jeesus näytti, kun häntä oli ruoskittu.

3. Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.

Ihmiset eivät pitäneet Jeesusta minkään arvoisena. Ihmiset olivat hyljänneet hänet ja he ajattelivat myös Jumalan hyljänneen hänet.

4. Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana,
5. mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.

Tässä katsoen tulevaisuuteen sanotaan preesensissä, että hänen haavainsa kautta me olemme paratut. Pietari lainaa näitä jakeita I kirjeessään. Pietarin I kirjeessä se on *ensimmäisessä aoristissa*, joka ilmaisee jo tapahtunutta tekemistä menneisyydessä.

I Pietari 2:21 – 25

21. Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te noudattaisitte hänen jälkiänsä,
22. joka "ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta ollut",
23. joka häntä herjattaessa ei herjannut takaisin, joka kärsiessään ei uhannut, vaan jätti asiansa sen haltuun, joka oikein tuomitsee,
24. joka "itse kantoi meidän syntimme" ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen **"haavainsa kautta te olette paratut"**.

Tässä pitäisi olla *ja hänen "haavainsa kautta te olitte paratut"*.

25. Sillä te olitte "eksyksissä niinkuin lampaat", mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö.

Jesaja 53:6 – 12

6. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.

Jeesus kantoi kaikki meidän syntimme ja niiden seuraamukset.

7. Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lammas, joka on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hän suutansa avannut.

Tämä toteutui evankeliumien kertomuksissa, kun Jeesusta kidutettiin ja ristiinnaulittiin. Hän ei valittanut, ei protestoinut eikä kironnut.

8. Ahdistettuna ja tuomittuna hänet otettiin pois, mutta kuka hänen polvikunnastaan (*aikalaisistaan*) sitä ajatteli? Sillä hänet temmattiin pois elävien maasta; minun kansani rikkomuksen tähden kohtasi rangaistus häntä.
9. Hänelle annettiin hauta jumalattomain joukossa; mutta rikkaan tykö hän tuli kuoltuansa, sillä hän ei ollut vääryyttä tehnyt eikä petosta ollut hänen suussansa.
10. Mutta Herra näki hyväksi runnella häntä, lyödä hänet sairaudella. Jos sinä panet hänen sielunsa vikauhriksi, saa hän nähdä jälkeläisiä ja elää kauan, ja Herran tahto toteutuu hänen kauttansa.
11. Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä sen ja tulee ravituksi. Tuntemuksensa kautta hän, minun vanhurskas palvelijani, vanhurskauttaa monet, säilyttäen päällensä heidän pahat tekonsa.

12. Sentähden minä jaan hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa hän saalista jakaa; sillä hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemaan, ja hänet luettiin pahantekijäin joukkoon, hän kantoi monien synnit, ja hän rukoili pahantekijäin puolesta.

Jeesuksen elämä vangitsemisesta kuolemaan

I Korinttolaiskirjeessä Paavali kirjoittaa päättäneensä olla heidän tykönään tuntien Kristuksen ainoastaan ristiinnaulittuna.

I Kor. 2:1 & 2

Niinpä, kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta (*salaisuutta*) julistamaan.

2. Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönnne **tuntematta (oida)** mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna.

Korinttolaiskirjeissä käsitellään paljon hengellisiä perusasioita ja Paavali on opettanut näitä heille myös silloin kun hän oli heidän luonaan. Jeesuksen Kristuksen tunteminen ristiinnaulittuna kuuluu näihin perusasioihin. Siksi meidän on syytä opiskella myös näitä asioita.

1. Jeesus vangittiin Getsemanessa myöhään maanantai-iltana niisan-kuun 13. päivänä; Matteus 26:47 – 56, Markus 14:43 – 52, Luukas 22:47 – 53 ja Johannes 18:2 – 12.

Yksi Jeesuksen opetuslapsista, Juudas Iskariot, oli tarjoutunut kavaltamaan Jeesuksen. Hän tiesi, missä Jeesus oli opetuslastensa kanssa. Hän tuli Getsemaneen mukanaan sotilasjoukko ja ylipappien ja fariseusten palvelijoita miekoin ja seipäin aseistettuna mukanaan soihtuja ja lamppuja. Sotilasjoukko on kreikankielinen sana **speira (N4071/S4686)**, joka on kymmenes osa legioonaa eli käytännössä noin 400 – 600 miestä. Opetuslapsilla oli myös mukanaan miekkoja ja Pietari sivalsi miekalla ylimmäisen papin palvelijan korvaa, mutta Jeesus paransi sen. Luetaanpa Johanneksen evankeliumista, mitä muuta tapahtui!

Johannes 18:4 – 8

4. Silloin Jeesus, joka tiesi kaiken, mikä oli häntä kohtaava, astui esiin ja sanoi heille: "Ketä te etsitte?"

5. He vastasivat hänelle: "Jeesusta, Nasaretilaista". Jeesus sanoi heille: "Minä se olen". Ja Juudas, joka hänet kavalsi, seiso i myös heidän kanssaan.

6. Kun hän siis sanoi heille: "Minä se olen", peräytyivät he ja kaatuivat maahan.

7. Niin hän taas kysyi heiltä: "Ketä te etsitte?" He sanoivat: "Jeesusta, Nasaretilaista".

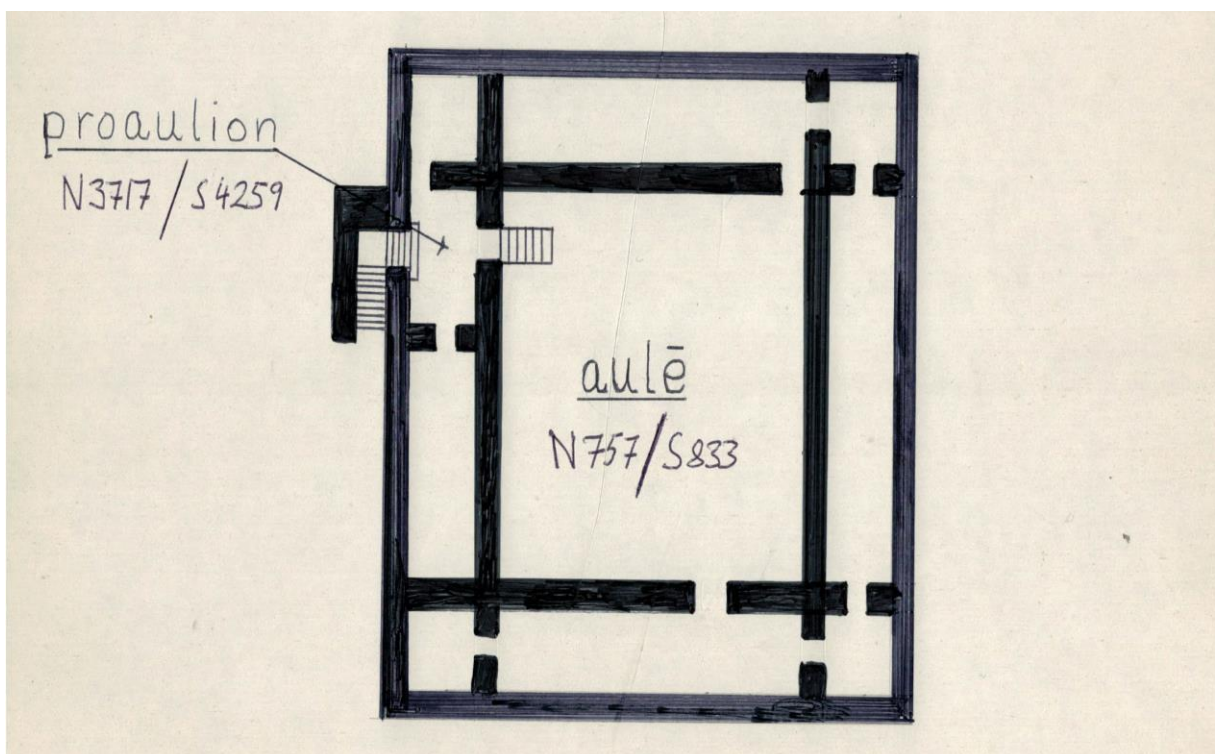
8. Jeesus vastasi: "Minähän sanoin teille, että minä se olen. Jos te siis minua etsitte, niin antakaa näiden mennä";

9. että se sana kävisi toteen (*tämä tapahtui sillä tuloksella, että se sana kävi toteen*), jonka hän oli sanonut: "En minä ole kadottanut ketään niistä, jotka sinä olet minulle antanut".

On syytä panna merkille, että vaikka Jeesusta oltiin vangitsemassa näennäisesti aivan kohtuuttomalla voiman käytöllä, oli hän kuitenkin tilanteen Herra ja hallitsi sen täydellisesti.

2. Jeesus vietiin ylimmäisen papin Hannaan eteen kuulusteltavaksi myöhään maanantai-iltana niisan-kuun 13. päivänä; Johannes 18:13 – 23.

Tuohon aikaan Israelissa oli kaksi ylimmäistä pappia. Ylimmäisen papin oli tarkoitus olla virassa kuolemaansa asti. Hänen kuoltuaan nimitettiin yleensä joku hänen pojistaan tai lähimmistä miespuolisista sukulaisistaan tähän virkaan. Hannas oli luonteeltaan kuitenkin varsin omapäinen. Siksi roomalaiset olivat asettaneet virkaan uuden ylimmäisen papin Hannaan vielä eläessä. Tämä oli Kaifas, Hannaan vävy. Juutalaiset pitivät siis Hannaata edelleen ylimmäisenä pappina, mutta roomalaiset Kaifaata. He asuivat samassa palatsissa. Se oli neliön tai suorakaiteen muotoinen rakennelma, jossa rakennukset ympäröivät keskellä olevaa sisäpihaa. Sana **proaulion** (N3717/S4259) *esipiha*, oli minkä kautta päästiin rakennuksen sisäpihalle **aulē** (N757/S833). Pietari oli erään tuttavansa avulla päässyt sisäpihalle ja seurasi tapahtumain kulkua ja lämmitteli pihalle viritetyn hiilivalkean ääressä.

Hannas kuulusteli Jeesusta ja kysyi tämän opetuslapsista ja opista. Kun Jeesus vastasi opettaneensa pyhäkössä ja synagoogissa julkisesti mitään salailematta, ja että kannattaisi kysyä niiltä, jotka olivat kuulemassa, ylipapin palvelija löi Jeesusta.

3. Sitten Hannas lähetti hänet sidottuna ylimmäisen papin Kaifaan ja neuvoston eteen ns. ”*yö oikeudenkäyntiin*”, jonka he pitivät myöhään maanantai-iltana ja hyvin varhain tiistaiaamuna puolen yön jälkeen edelleen niisan-kuun 13. päivänä; Matteus 26:57 – 75, Markus 14:53 – 72, Luukas 22:54 – 65 ja Johannes 18:24 – 27.

He värväsivät vääriä todistajia todistamaan Jeesusta vastaan, mutta näiden todistukset eivät olleet keskenään yhtäpitäviä. Muutenkin tämä ”*oikeudenkäynti*” oli monella eri tavalla Mooseksen lain vastainen ja oikeudenkäynnin irvikuva. Lopulta Kaifas vannotti elävän Jumalan kautta Jeesusta vastaamaan hänen kysymyksiinsä, oliko hän Kristus, Jumalan Poika. Jumalan kautta vannottaminen velvoitti Jeesusta vastaamaan tähän ja hän vastasi myöntävästi.

Matteus 26:62 – 66

62. Silloin ylimmäinen pappi (*Kaifas*) nousi ja sanoi hänelle: "Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?"

63. Mutta Jeesus oli vaiti. Niin ylimmäinen pappi sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika".

64. Jeesus sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä."

65. Silloin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Hän on pilkannut Jumalaa. Mitä me enää todistajia tarvitsemme? Katso, nyt kuulitte hänen pilkkaamisensa.

66. Miten teistä on?" He vastasivat sanoen: "Hän on vikapää kuolemaan".

Tämä oli siis se rikos, jonka perusteella he tuomitsivat Jeesuksen kuolemaan. Jeesus tunnusti olevansa Jumalan Poika. He eivät uskoneet tätä. Siksi he tuomitsivat hänet kuolemaan. Se oli täysin lain vastainen tuomio, sillä ketään ei pitänyt tuomita yhden todistajan todistuksen perusteella. Ainoa todistaja, jonka he löysivät, oli Jeesus itse ja hän puhui totta.

Silloin he alkoivat sylkeä hänen päälleen ja lyödä häntä päähän ja kasvoihin. He peittivät hänen kasvonsa, löivät häntä ja käskivät hänen profetoida, kuka häntä löi. Samoihin aikoihin Pietarin lämmitellessä esipihalla ylipapin palvelijat ja palvelijattaret tunnistivat Pietarin olleen myös Jeesuksen kanssa, mutta hän kielsi tämän monta kertaa. Lopulta kukko lauloi ensin kerran ja sitten toisen kerran. Silloin Pietari muisti Jeesuksen sanat: "Ennen kuin kukko kahdesti laulaa sinä kaksi kertaa kolmesti minut kiellät." – *Tämä on konstruoitu kaikkien neljän evankeliumin kertomusten perusteella.* – Niin Pietari poistui itkien katkerasti.

4. Jeesus vietiin uudelleen neuvoston eteen ns. aamuoikeudenkäyntiin päivän valjetessa tiistaiaamuna niisan-kuun 13. päivänä; Matteus 27:1, Markus 15:1 ja Luukas 22:66 – 71.

Neuvoston jäsenet tiesivät yöllä pidetyn oikeudenkäynnin olleen täysin laitton. Siksi he pitivät aamulla uuden lyhyen oikeudenkäynnin, jossa he tivasivat Jeesukselta uudestaan, oliko tämä Kristus, Jumalan Poika. Jeesuksen vastattua myöntävästi he toistivat yöllisen tuomionsa ja veivät Jeesuksen Pilatuksen eteen.

5. Silloin Jeesus vietiin ensimmäisen kerran Pontius Pilatuksen eteen aikaisin tiistaiaamuna auringon nousun jälkeen edelleen niisan-kuun 13. päivänä; Matteus 27:2, Markus 15:1, Luukas 23:1 – 6 ja Johannes 18:28 – 38.

Omissa oikeudenkäynneissään fariseukset ja ylipapit olivat tuominneet Jeesuksen kuolemaan Jumalan pilkasta, koska tämä sanoi olevansa Jumalan Poika. Nyt Pilatuksen edessä he syyttivät hänen olevan kansan villitsijä, joka kielsi antamasta veroja keisarille sanoen itseään Kristukseksi, kuninkaaksi. Pilatus ei kuitenkaan löytänyt Jeesuksesta mitään syytä.

6. Kuultuaan, että Jeesus oli kotoisin Galileasta, Herodes Antipaan hallintoalueelta, Pilatus lähetti Jeesuksen hänen eteensä tiistaiaamuna niisan-kuun 13. päivänä, sillä Herodes oli niinä päivinä myös Jerusalemissa; Luukas 23:7 – 12.

Nähdessään Jeesuksen Herodes ihastui kovin, koska hän toivoi saavansa nähdä häneltä jonkun ihmeen. Herodes kyseli Jeesukselta monta asiaa, mutta tämä ei vastannut hänelle mitään. Sitten Herodes joukkoineen pilkkasi häntä ja puetti hänet loistavaan pukuun. Tähän asti Herodes ja Pilatus olivat olleet toistensa vihamiehiä, mutta nyt heistä tuli ystäviä.

7. Herodes lähetti Jeesuksen takaisin Pilatuksen eteen myöhemmin tiistaiaamuna. Tämän oikeudenkäynnin kuluessa Pilatus vetosi juutalaisiin kolme eri kertaa vapauttaakseen Jeesuksen. Tämä tapahtui edelleen niisan-kuun 13. päivänä; Matteus 27:15 – 25, Markus 15:6 – 14, Luukas 23:13 – 23 ja Johannes 18:39 – 19:15.

Pääsiäisenä Pilatuksella oli tapana päästää vapaaksi yksi vanki. Hän kysyi juutalaisilta halusivatko he hänen päästävän vapaaksi Jeesuksen, juutalaisten kuninkaan vai Barabbaan, joka oli vangittu kapinasta ja murhasta. Kansa halusi hänen vapauttavan Barabbaan ja ristiinnaulitsevan Jeesuksen.

Johannes 19:1

Silloin Pilatus otti Jeesuksen ja **ruoskitti** hänet.

Tämä oli Pilatuksen viimeinen yritys vedota kansaan Jeesuksen vapauttamiseksi. Sana **ruoskitti** on *mastigoō* (N2781/S3146). Se tehtiin ruoskalla, jonka nahkahihnojen päissä oli teräviä metallin tai luun palasia. Ensin ruoska lyötiin sivulta rangaistavan selkään, jolloin se kiertyi vartalon ympäri. Sitten se vetäistiin pois, jolloin terävät metallin tai luun palaset repivät ihon ja lihakset rikki sisäelimiä ja luita myöten. Näin lyötiin 40 kertaa. Itse asiassa rangaistuksen suorittaja löi käytännössä vain 39 kertaa varmuuden vuoksi, sillä jos hän löi yhdenkin kerran liikaa, hänet alistettiin itse samaan rangaistukseen. Tästä ruoskinnasta on profetia Psalmissa 129. Siihen viitataan myös Psalmissa 22.

Psalmi 129:3

Kyntäjät ovat minun selkäni kyntäneet ja vetäneet pitkät vaot.

Psalmi 22:18

18. Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ilkkuen;

Uudessa Kirkkoraamatussa (1992) tämä jae on näin:

18. ruumiini luut näkyvät kaikki. Ilkkuen he katsovat minuun,

Luita voi lukea tai laskea kun ne ovat näkyvillä.

Kertomus jatkuu.

Johannes 19:2 – 5

2. Ja sotamiehet väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen päähänsä ja pukivat hänen ylleen purppuraisen vaipan
3. ja tulivat hänen luoksensa ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas"; ja he antoivat hänelle korvapuusteja.
4. Pilatus meni taas ulos ja sanoi heille: "Katso, minä tuon hänet ulos teille, tietääksenne, etten minä löydä hänessä yhtäkään syytä".
5. Niin Jeesus tuli ulos, orjantappurakruunu päässään ja purppurainen vaippa yllään. Ja Pilatus sanoi heille: "Katso ihmistä!"

Pilatus yritti vedota kansan myötätuntoon esittelemällä Jeesuksen ruoskittuna, mutta he huusivat yhä kovemmin: ”Ristiinnaulitse!”

8. Pilatus tuomitsi Jeesuksen noin puolen päivän aikaan (*Joh. 19:14*) tiistaina niisan-kuun 13. päivänä; Matteus 27:26, Markus 15:15, Luukas 23:24 ja 25 ja Johannes 19:16.

Vaikka Pilatus tiesi juutalaisten antaneen Jeesuksen kateudesta hänen käsiinsä, hän lopulta taipui heidän tahtoonsa.

Matteus 27:24 – 26

24. Ja kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut, vaan että meteli yhä yltyi, otti hän vettä ja pesi kätensä kansan nähden ja sanoi: "Viaton olen minä tämän miehen vereen. Katsokaa itse eteenne."
25. Niin kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Tulkoon hänen verensä meidän päällemme ja meidän lastemme päälle".
26. Silloin hän päästi heille Barabbaan, mutta Jeesuksen hän **ruoskitti** ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

Jakeessa 25 kansa kirosi itsensä. Tästä tuli sukupolvesta toiseen etenevä kirous, joka on edelleen juutalaisten yllä.

Jakeessa 26 sana **ruoskitti** on *fragelloō* (N4739/S5417). Ruoska oli pitkä nahasta tehty piiska, joka nopeasti ilman läpi lyödessä murtaa äänivallin ja aiheuttaa paukahduksen. Tällaisella piiskalla Jeesusta lyötiin vielä 39 kertaa. Purppuranpunainen vaippa otettiin pois hänen yltään, jolloin aiemmat haavat aukesivat uudelleen ja sitten häntä taas ruoskittiin.

9. Pilatus luovutti Jeesuksen ristiinnaulittavaksi maaherran sotamiehille. Nämä veivät hänet palatsiin ja pilkkasivat ja kiduttivat häntä läpi yön tiistai-illasta keskiviikkoaamuun eli niisan-kuun 13. päivän illasta niisan-kuun 14. päivän aamuun asti; Matteus 27:26 – 31 ja Markus 15:15 – 20.

Maaherran sotamiesten joukko-osasto toteutti nämä rangaistukset. Heitä oli noin 400 – 600 miestä.

Luukas 23:24 & 25

24. Niin Pilatus tuomitsi heidän vaatimuksensa täytettäväksi.
25. Ja hän päästi irti sen, joka kapinasta ja murhasta oli vankeuteen heitetty ja jota he vaativat, mutta Jeesuksen hän antoi alttiiksi heidän mielivallallensa.

Evankeliumeissa ei kerrota kovin tarkkaan, mitä he tekivät. Tässä sanotaan, että Pilatus antoi Jeesuksen alttiiksi heidän mielivallalleen. Ruoskittuaan Jeesuksen toiseen kertaan sotamiehet veivät hänet palatsiin, pukivat hänen päälleen uudelleen purppuraisen vaipan, panivat hänen päähänsä toisen orjantappurakruunun, pilkkasivat häntä ja kiduttivat häntä läpi koko yön aamuun asti.

10. Keskiviikkoaamuna niisan-kuun 14. päivänä Jeesus vietiin (*raahattiin*) ristiinnaulittavaksi; Matteus 27:32 – 34, Markus 15:20 – 23, Luukas 23:26 – 32 ja Johannes 19: 16 ja 17.

Aamun koitettua sotamiehet riisuivat Jeesukselta purppuraisen vaipan ja pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät hänet ristiinnaulittavaksi. Matkan varrella he pakottivat Simon Kyreneläisen kantamaan Jeesuksen ristiä. Tultuaan perille Golgatalle he ristiinnaulitsivat Jeesuksen sekä kaksi muuta pahantekijää hänen kanssaan. Yhden kummallekin puolelle.

Itse asiassa heitä ei naulittu ristille, vaan heidät ripustettiin paaluun. Kädet naulattiin paaluun pään yläpuolelle. Siinä roikkuessaan tuomittu tuki painoansa vuoroin jaloilla ja vuoroin käsillä kyetäkseen hengittämään. Lopulta kuolema tuli tukehtumalla, kun hän ei enää kyennyt hengittämään.

- 11.** Keskiviikkona niisan-kuun 14. päivänä Jeesus roikkui ristillä (*paalussa*) aamulla noin kello yhdeksästä kello kolmeen iltapäivällä; Matteus 27:35 – 49, Markus 15:24 – 36. Luukas 23:33 – 46 ja Johannes 19:18 – 30.

Ristiinnaulittuaan Jeesuksen he jakoivat hänen vaatteensa heittäen hänen vaipastaan arpaa. He panivat hänen päänsä yläpuolelle kirjoituksen: ”Juutalaisten kuningas”. Ja he istuutuivat vartioimaan häntä. Sitten sinne tuotiin kaksi ryöväriä, jotka myös ristiinnaulittiin hänen rinnalleen.

Molemmat ryövärit ja yksi pahantekijöistä herjasivat ja pilkkasivat Jeesusta, mutta toinen pahantekijä sanoi Jeesukselle: ”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.” Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle tänä päivänä, sinun pitää oleman minun kanssani paratiisissa.”

Jeesus ristiinnaulittiin noin 9 aikaan aamulla. Puolen päivän aikaan tuli maan ylle pimeys, jota kesti noin kolmeen asti iltapäivällä.

- 12.** Meidän Herramme Jeesus kuoli noin kolmen aikaan iltapäivällä keskiviikkona niisan-kuun 14. päivänä; Matteus 27:50 – 54, Markus 15:37 – 39, Luukas 23:45 – 48 ja Johannes 19:30 – 37.

Noin kolmen aikaan iltapäivällä Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: ”Eeli, Eeli lama sabaktani!” Se on lainaus Psalmin 22 jakeesta yksi: ”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit!” Sitten hän otti hapanviinin, jota hänelle tarjottiin ja sanoi: ”Se on täytetty”. Nämä sanat, *se on täytetty*, ovat Psalmin 22 viimeiset sanat aramean kielellä. Hän mahdollisesti lausui koko Psalmin päästä päähän juuri ennen kuolemaansa ristillä. Sitten hän huusi suurella äänellä ja sanoi: ”Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni”, ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.

Silloin temppelin esirippu repesi kahteen osaan ylhäältä alas asti. Tällä tavoin Jeesuksen kuoleman kautta avautui meille pääsy kaikkein pyhimpään. Nyt meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta jok’ikisellä uudestisyntyneellä kristityllä uskovaalla on esteetön pääsy Jumalan eteen.

Jeesuksen piina kesti niisan-kuun 13. päivän illasta, maanantai-illasta, noin klo 21 alkaen niisan-kuun 14. päivän, keskiviikkoiltapäivän noin klo 15 asti yhteensä noin 42 tuntia. Nämä tunnit olivat täynnä pilkkaa, halveksuntaa, nöyryyttämistä, lyömistä, pieksämistä, ruoskimista, kidutusta ja lopuksi hänet ristiinnaulittiin. Kukaan meistä ei olisi kestänyt sellaista kidutusta. Jeesus kesti sen. Hän niin rakasti Isäänsä Jumalaa ja hänen luomaansa ihmiskuntaa, että hän sen teki. Hän oli tutkinut Raamatun kertomukset hyvin huolellisesti ja tiesi tarkalleen kaiken

aikaa mitä tuleman piti. Isä myös muistutti häntä kaikesta ja piti hänet tilanteen tasalla. Lopulta hän otti haparviinin, sillä tuloksella, että sitä koskeva kirjoitus kävi toteen. Tämä oli viimeinen yksityiskohta, minkä piti toteutua. Sitten hän sanoi, ”*se on täytetty*”, antoi henkensä Isän käsiin, kallisti päänsä ja kuoli.

Sitten Joosef Arimatialainen, neuvoston jäsen pyysi saada Jeesuksen ruumiin ja hautasi hänet omaan hautakammioonsa, joka oli lähellä.

Jeesuksen ylösnousemuksen vaikutus nyt

Kolme vuorokautta myöhemmin lauantai-iltana juuri ennen auringonlaskua Jumala herätti Jeesuksen kuolleista ja teki tästä sen eläväksi tekevän hengen ja seurakunnan Herran kaikessa voimassa, joka hän on nyt. Jeesus Kristus vaikuttaa tällä hetkellä meidän elämässämme sillä ylösnousemusvoimalla, jota Jumala käytti, kun hän herätti Jeesuksen kuolleista.

Nyt kun Jumala on herättänyt Jeesuksen kuolleista ja hän on meidän Herramme ja meissä asuu pyhä henki, Herramme Jeesus Kristus ohjaa meitä samalla intensiteetillä ja tarkkuudella kuin Isä Jumala ohjasi häntä hänen koko maanpäällisen toimintansa aikana. Meidän ei tarvitse antautua kidutettavaksi ja surmattavaksi niin kuin hänen piti. Hän teki sen meidän puolestamme. Nyt me voimme iloita ja me voimme Kristuksen Jeesuksen rajattomalla voimalla tehdä tavattoman paljon kaikenlaista hyvää, kun me kuuntelemme hänen ääntänsä ja teemme hänen tahtonsa.

Liitän nyt tähän katkelman artikkelistani ”Herran tunteminen”.

”Ef. 1:15 – 23 (HP:n tarkennettu ja laajennettu käännös)

15. Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,

16. en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani,

17. rukoillen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille hengellistä viisautta ja ilmestystietoa hänen **tuntemisessaan** (*epignōsis*)

18. ja valaisisi teidän ymmärryksenne silmät, että **tietäisitte** (*oida*), mikä on hänen kutsumisensa toivo ja mikä *on* hänen perintönsä kirkkauden (*loistavan suurenmoisen upeuden*) rikkaus pyhissä

19. ja mikä *on* hänen (*potentiaalisen*) voimansa ylenpalttinen suuruus meitä uskovia kohtaan sen hänen (*totaalisen*) voimansa väkevyyden (*selvästi havaittavan*) vaikutuksen mukaan,

Jumala on järjestänyt niin, että nyt meillä on Kristuksessa rajaton voima kaiken hyvän tekemiseksi. Tämä voima on yhtä suuri kuin se voima, jota Jumala käytti, kun hän herätti Kristuksen kuolleista.

20. jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivaallisissa,

21. korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja (*potentiaalista*) voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa.

Kun me haemme yhteyttä Herraan ja vietämme aikaa keskustellen hänen kanssaan, meidän on syytä pyrkiä kuunteleman hänen ääntänsä niin, että hänen voimansa yhä suuremmassa määrin ilmenee meidän elämässämme.

- 22. Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet pääksi koko seurakunnalle,
- 23. joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää

Kristus Jeesus on seurakunnan pää. Ei paavi, ei arkkipiispa eikä kukaan muu ole seurakunnan pää. Meillä itse kullakin on etuoikeus tuntea seurakunnan pää henkilökohtaisesti ja perusteellisesti. Se ei ole mahdollista minkään paavin tai arkkipiispan kanssa.

Ef. 3:14 – 21 (HP:n tarkennettu ja laajennettu käännös)

- 14. Sentähden (*luvussa 2. esitetyn armon tähden*) minä notkistan polveni Isän edessä,
- 15. josta koko isän perhe, taivaissa (*Kristus ja enkelit*) ja maan päällä (*uudesti syntyneet uskovat*), saa nimensä,
- 16. että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne (*meidän henkilökohtaisen elämämme tyyssijan, sielumme sisimmän*) puolesta, voimassa vahvistua hänen henkensä kautta (*joka on lahja*)
- 17. ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne,
- 18. niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa (*kouriintuntuvalla tavalla*) käsittää, mikä (*Kristuksen*) leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on (*kuinka mittaamattoman suuri hän on*),
- 19 ja oppia (*kokemusperäisesti*) **tuntemaan** (*ginōskō*) Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea **tietoa** (*gnōsis*) ylempänä; että tulisitte (*absoluuttisen*) täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.

On äärimmäisen tärkeätä, että me sisäistämme Kristuksen rakkauden suuruuden, sen pyyteettömyyden, sen vaatimattomuuden, **haplotes**-yksinkertaisuuden (**N525/S572**) ja taka-ajatuksettomuuden; että me pyrimme tulemaan näissä ominaisuuksissa hänen kaltaisekseen.

- 20. Mutta hänelle (*Jumalalle*), joka kykenee (*rajattomalla potentiaalisella voimallaan*) tekemään super-ylenmääräisesti ylitse kaiken, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa,
- 21. hänelle (*Jumalalle*) kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen.]

Se voima, joka meissä vaikuttaa, on se sama voima, jolla Jumala vaikutti, kun hän herätti Kristuksen kuolleista. Tämä on se voima, josta hän kertoi myös 1. luvun jakeissa 19 ja 20.”

Katsotaan sitten Filippiläiskirjeen toista lukua!

Filippil. 2:1 – 13

- Jos siis on jotakin kehoitusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta,
- 2. niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset

3. ettekä tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne
4. ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta.
5. Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli,
6. joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen,
7. vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen;
8. hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.
9. Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman,
10. niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat,
11. ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.

Kyetäksemme nöyrytymään Herramme Jeesuksen Kristuksen edessä päivästä toiseen kuullaksemme hänen äänensä ja tehdäksemme hänen tahtonsa meidän on syytä pitää mielessämme, mitä hän teki ja koki kun hän antautui ruuskittavaksi ja surmattavaksi meidän puolestamme.

12. Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroikaa, ei ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte (*että tulisitte kokonaisiksi tai täydellisiksi*);
13. sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.

Meidän on syytä ylistää Herraamme Jeesusta Kristusta siitä, että hän oli Isälleen kuuliainen hamaan ristinkuolemaan asti. Siksi Jumala saattoi herättää hänet kuolleista, jonka seurauksena mekin olemme saaneet pyhän hengen. Tämän hengen voimalla Herramme Jeesuksen Kristuksen ohjauksessa me kykenemme tekemään rajattomasti kaikkinaista hyvää Jumalan valtakunnan rakentamiseksi. Pyhän hengen kautta meille tulee halu tehdä Herran tahto ja voima hänen hyvän tahtonsa tekemiseen.

Lopuksi

Johannes 8:31 & 32

31. Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani;
32. ja te tulette **tuntemaan** (*ginōskō*) **totuuden** (*aletheia*), ja **totuus** on tekevä teidät vapaiksi".

Jeesus Kristus on totuus. Hän tekee meidät vapaiksi. Hän kantoi meidän syntimme ja niiden seuraukset, meidän kaikki kirouksemme, sairautemme, tautimme ja vaivamme. Nyt Jumalan herätettyä hänet kuolleista hän on Jumalan Poika suuressa rajattomassa voimassaan ja hän on seurakunnan Herra. Hän on henkilökohtainen Herra jok'ikiselle meistä erikseen. Kullakin

meistä on hänen valmistamansa ikioma valtaistuinsali hänen edessään. Meillä on rajaton pääsy hänen eteensä ja hänen kanssaan Jumalan eteen.

Tarkastellaan lopuksi Johanneksen II ja III kirjetä.

II Johanneksen kirje 1 – 9

Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsillensa, joita minä **totuudessa** (*aletheia*) rakastan - enkä ainoastaan minä, vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet **totuuden tuntemaan** (*ginōskō*)

Vanhin on tässä Johannes itse myös todellisuudessa jo iäkkäänä.

totuudessa – Tämä on sekä II että III Johanneksen kirjeessä joka kerran sana *aletheia*, joka on yleisin kreikankielinen totuutta ilmaiseva sana.

valitulle rouvalle – Sana rouva on *kyria*, feminiinimuoto sanasta *kyrios* – herra. Se on tässä todennäköisesti erisnimenä *Kyria*. Valittu on tässä määre ja sen voi ymmärtää merkityksessä *mainio* tai *erinomainen*.

2. **totuuden** tähden, joka meissä pysyy ja on oleva meidän kanssamme iankaikkisesti.

Jeesus Kristus on totuus ja hän pysyy meissä.

3. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, on oleva meidän kanssamme, **totuudessa** ja rakkaudessa.

4. Minua on suuresti ilahuttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka **totuudessa** vaeltavat sen käskyn mukaan, jonka me olemme saaneet Isältä.

Ne, jotka totuudessa vaeltavat tuntevat Herran, kuulevat Herran Jeesuksen Kristuksen äänen ja tekevät hänen tahtonsa.

5. Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei niinkuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn, vaan minä kirjoitan sen, joka meillä alusta asti on ollut: että meidän tulee rakastaa toinen toistamme.

Keskeisintä kaikessa siinä, mitä Herra haluaa meidän tekevän, on toistemme rakastaminen.

6. Ja tämä on rakkaus, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, että teidän, niinkuin olette alusta kuulleet, tulee siinä vaeltaa.

Me rakastamme Herraa vaeltamalla hänen käskyjensä mukaan. Hän antaa meille joka päivä käskyjä, hänen *rēma*-sanojaan, pyhän hengen kautta.

7. Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, joka oli lihaan tuleva; tämä tammoinen on villitsijä ja antikristus.

8. Ottakaa vaari itsestänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme aikaansaaneet, vaan että saatte täyden palkan.

9. Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä Isä että Poika.

Pysyäksemme Kristuksen opissa meidän on syytä kerrata yhä uudelleen Kristuksen opin alkeita. Näitä ovat hänen maanpäällinen elämänsä, kärsimisensä, kuolemansa ja ylösnousemisen, pyhän hengen ilmenemishyödyt, meidän vaeltamisemme Herrassa nyt, Herran paluu, kuolleitten ylösnousemus ja iankaikkinen elämä. Nämä asiat on se perusta, jolle me rakennamme elämämme, meidän vaelluksemme Herran kanssa hänen tahtonsa mukaan.

III Johanneksen kirje 1 – 8

Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä **totuudessa (aletheia)** rakastan.

2. Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sielusiikin menestyy.

Meidän sielumme menestyy, kun me pidämme yhteyttä Herraan Jeesuksen Kristukseen ja pidämme mielessämme hänen oppinsa perusasiat. Silloin me kuulemme hänen äänensä ja teemme hänen tahtonsa. Kun me näin elämme hänen ohjauksessaan, me menestymme kaikessa ja pysymme terveenä.

3. Minua ilahutti suuresti, kun veljet tulivat ja antoivat todistuksen sinun **totuudestasi**, niinkuin sinä **totuudessa** vaellatkin.

4. Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan **totuudessa**.

Me vaellamme totuudessa, kun me vaellamme Herramme Jeesuksen Kristuksen tahdon mukaan pitäen mielessämme sen, mitä hän on elämällään ja kuolemallaan ansainnut meitä varten.

5. Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraittenkin hyväksi.

6. He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen sinun rakkaudestasi; ja sinä teet hyvin, kun autat heitä eteenpäin heidän matkallaan (=varustaen heitä matkalle), niinkuin Jumalan edessä arvollista on.

7. Sillä hänen nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään.

8. Me olemme siis velvolliset ottamaan semmoisia vastaan, **auttaaksemme yhdessä totuutta** eteenpäin (*ei tekstissä*).

auttaaksemme yhdessä – synergos (N4283/S4904) – Tämä on substantiivi, joka tarkoittaa *työtoveria*. Jakeen loppupää on syytä ymmärtää näin:

... tullaksemme totuuden työtovereiksi.

Totuuden tunteminen ja Herran tunteminen ovat kuin kolikon kaksi eri puolta. Me tunnemme totuuden, joka perustuu Jumalan kirjoitettuun sanaan. Se on sama meille kaikille. Pyhä henki avaa meidän ymmärryksemme, niin että me tunnemme totuuden ja me tulemme vapaiksi, kun Kristus Jeesus vapauttaa meidät.

Kun me etsimme Herraa ja yhteyttä hänen kanssaan, me rakennamme täysin henkilökohtaisen suhteen häneen. Hän on valmistanut henkilökohtaisen valtaistuinsalin jokaiselle meistä ja hänellä on rajattomasti aikaa jokaiselle erikseen. Hänen ohjauksensa ja opetuksensa sisältävät kaikille meille samat periaatteet, mutta hänen tapansa ohjata itsekutakin meistä on täysin

henkilökohtainen. Menemällä päivittäin hänen valtaistuinsaliinsa me opimme tuntemaan hänet kuin parhaimman ystävän tai rakkaan veljen.